

dømme, om de Tal, den højtærede Landbrugsminister møder med angaaende de sandsynlige Omkostninger ved Lagerlejen, holder Stik. Jeg tror ikke, de kommer til at holde Stik; ej heller tror jeg, at den højtærede Landbrugsminister vilkaarligt kan nedsætte det Kvantum Rug, som skal tørres, det kommer sandelig an paa, hvorledes Rugens Tilstand er. Derfor tror jeg, som sagt, at naar den højtærede Landbrugsminister, som jo ogsaa er af den Anskuelse, at selve Centraladministrationen kan blive billigere, hvad jeg ogsaa haaber — noget spares der naturligvis, naar man gaar bort fra hele den kommunale Kornnævnsinstitution, selv om man naturligvis taber noget paa en anden Kant derved —, mener, at Lovens Udførelse i Livet vil koste 90 Mill. Kr., regner han for lavt; den vil komme til at koste nærmere 100 Millioner end 90 Millioner.

Jeg sagde, at jeg maatte anerkende, at den højtærede Landbrugsminister i den kommende Vinter vilde sælge sin Rug til samme Pris, som den var solgt til i indeværende Aar. Men Spørgsmaalet er jo, om han saa kan sælge den til den samme Pris, og paa hvilken Maade han mener sig i Stand dertil, og det er det næste, jeg skal tillade mig at undersøge. Den højtærede Landbrugsminister nævner indeværende Aars Ordning, og han angiver Udgifterne ved Rugprisens Nedbringning og ved Kornets Behandling til i alt 84,3 Mill. Kr. Han siger, at der for indeværende Høstaar til delvis Dækning af Udgiften kan paaregnes en Indtægt fra Afgiften paa indenlandsk Hvede paa 20,2 Mill. Kr. og fra Afgiften paa Rugsigtemel paa 3 Mill. Kr., i alt 23,2 Mill. Kr., hvorefter Statens direkte Tilskud kan forventes at blive 61,1 Mill. Kr. Jeg spørger nu først den højtærede Landbrugsminister, hvorfor han har glemt de 8 Mill. Kr.s Overskud, som han for Øjeblikket har paa Centralkontoret. Han opfører paa forrige Aars Kornordning 6,5 Mill. Kr.s Udgift til Lagring af Ombytningkornet — hvorfor tager han da ikke den Indtægt, han har ved hele Ombytningssystemet, med til Indtægt for Kornordningen? Det er vel ikke for at faa et saa højt Tal for indeværende Aar som muligt; det maa sikkert være, fordi disse 8 Mill. Kr. ikke har været i den højtærede Landbrugsministers Erindring. Men altsaa: Naar disse 8 Mill. Kr., der er i Overskud for Øjeblikket — jeg skal senere vende tilbage til dette Overskud og dets Historie —, trækkes fra, saa vil det sige, at forrige Aars Kornordning kostede 84,3

Mill. Kr. — 8 Mill. Kr., altsaa 76,3 Mill. Kr. Deraf dækkede de Forbrugere, der spiste finere Brød end Rugbrød, nemlig Hvedebrød og Rugsigtebrød, de 23,2 Mill. Kr. af Udgiften. Tilbage var til direkte Skatter ca. 53 Mill. Kr. For indeværende Aar regner den højtærede Landbrugsminister Udgiften til 90 Mill. Kr. — jeg mener altsaa, at man mindst maa gaa op til 95 Mill. Kr. —, og hvorledes skal nu dette dækkes? Den højtærede Landbrugsminister regner omtrent med det samme Tilskud fra dem, som spiser finere Brød, Hvedebrød og Rugsigtebrød, nemlig 21 Mill. Kr. De kommer til at betale Hvedebrødet meget dyrere, men skaffer ikke Staten større Indtægt; det er paa Grund af, at selve Hvedeprisen er sat op. Dernæst har den højtærede Landbrugsminister ikke nogen Indtægt af Centralkontoret, da han slaar dette ihjel, men til Gengæld sælger han til Udlandet Korn og tager en Udførselsafgift af dansk Korn, som han regner til 50 Mill. Kr., og saa faar han tilbage til direkte Skatter 19 Mill. Kr. Jeg tror, at den høje Rigsdag i enhver Henseende gør klogest i at sige: Til Dækning af Udgiften 95 Mill. Kr. ved denne Ordning har man 21 Mill. Kr. fra dem, som spiser finere Brød, Resten, 74 Mill. Kr., maa dækkes af Skatter.

Den højtærede Landbrugsminister gaar ud fra, at han kan sælge $1\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Rug og Hvede. Hvorledes kan nu den højtærede Landbrugsminister tro dette? Der er allerede tidligere gjort opmærksom paa, at vi i alle de forløbne Aar kun har haft Rug og Hvede til Dækning af det indenlandske Forbrug, at vi i en yderst kritisk Situation for Norge kun med den største Møje fik skrabet sammen et lille Kvantum til Salg deroppe, og det næste Aar, da vi regnede med og tænkte paa Muligheden af at bygge vor Kornordning paa Salg og Eksport af Korn, glippede det ganske, idet Korn aldeles ikke var til at faa. Hvorledes kan da den højtærede Landbrugsminister regne med, at han i Aar skulde kunne faa $1\frac{1}{2}$ Mill. Tønder? Hvorledes vil han navnlig kunne tro det, naar det er en forsømt Gaard, han har overtaget? Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) skildrede den Gaard, som den højtærede Landbrugsminister havde overtaget, som forsømt. Hvis man ser paa det danske Landbrugs Tilstand for Øjeblikket, tror jeg ganske vist, alle maa erkende, at denne Definition passer ikke. Det Landbrug, som under Krigen har været indsnævret af